

Τὸ ὑβρίζειν διὰ τῆς λ. γομάρι ἐνιαχ.: Αὐτὰ τὰ γ'μαρίσματα δὲν τὰ δέχονμ' ἰγὼ Αἰτωλ.

γομαρίστρα ἡ, Μῆλ. ὀμαρίστρα Νάξ. ('Απύρανθ.)
'Εκ τοῦ ρ. γομαρίζω.

1) Ἡ γυνή ἢ μεταφέρουσα ἐπὶ τῆς ράχεως φορτίον, συνήθως κλάδων Νάξ. ('Απύρανθ.): Θὰ βρω δὺο τρεῖς ὀμαρίστρες νὰ πᾶμε νὰ φέρωμε δὺο κλήματα. 2) Σημεῖον συγκεντρώσεως πολλῶν δεματίων δημητριακῶν ἐντὸς τοῦ θερισθέντος ἀγροῦ Μῆλ. Συνών. *θεμωνιά*.

γομαριστράκι τό, ἐνιαχ. ὀμαριστράκι Νάξ. ('Απύρανθ.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐς. γομαρίστρα διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -άκι.

Μικρὰ κόρη μεταφέρουσα ἐπὶ τῆς ράχεως φορτίον, συνήθως κλάδων.

γομαριτζῆς ὁ, ἐνιαχ. ὀμαριτζῆς Νάξ. ('Απύρανθ.)
γομαριτζῆς Ἡπ. ('Ιωάνν.)

'Εκ τοῦ οὐς. γομάρι.

Γομαρᾶς 4, τὸ ὅπ. βλ. ἐνθ' ἄν.

γομαρίτικος ἐπίθ. Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ. 421 γ'μαρί-
τ'κους Μακεδ. (Καταφύγ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ οὐς. γομάρι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίτι-
κος.

Ὁ ἀνήκων ἢ ἔχων σχέσιν μὲ τὸ γομάρι, τὸν ὄνον, ἐνθ' ἄν. Συνών. γαιδοουρένιος, γαιδοουρή-
σιος, γαιδοουρίνιος, γαιδοουρίτικος, γαι-
δοουρίτινιος.

γομαρίτσα ἡ, ἐνιαχ. γομαρίτσα Ἡπ. ('Αρτοπ. Αὐλό-
τοπ. Ἰωάνν. Λάκκα Σουλ. κ.ά.) Μακεδ. (Γαλατ.)

'Εκ τοῦ οὐς. γομάρα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίτσα.

Θωπευτ., ἢ μικρὰ ὄνος ἐνθ' ἄν.: Ἰσμ.

Ἔχασα τὴ γομάρα μου μὴ ξύλα φουρτουμένη,
ντέ γομάρα μ', ντέ! Ντέ γομαρίτσα μ', ντέ!
Συνών. βασταγοουρίτσα, γαιδοουρίτσα, γαι-
δοουροπούλα, γομαροούλα.

γομαροβόλι τό, ἐνιαχ. ὀμαροβόλι Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ οὐς. γομάρι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -βόλι.

Πλῆθος φορτίων ἢ δεματίων ἐκ κλάδων ἐνθ' ἄν.: Μου-
ρέ, εἶδα ὀμαροβόλι 'ν' πού 'ν' ἐκεῖ μέσ' 'ς τὴν αὐλή;
Νάξ. ('Απύρανθ.) Συνών. γομαροθέμι.

γομαροβουνιά ἡ, ἐνιαχ. γομαροβουνιά Θεσσ. ('Αρ-
ματωλικ. Κρυόβρ. Σουκαμν. κ.ά.) Μακεδ. (Βροντ.) γομαρο-
σβουνιά Ἡπ. (Αὐλότοπ. κ.ά.) γομαροσβουνιά Ἡπ.
(Ἄρτοπ. Λάκκα Σουλ.)

'Εκ τῶν οὐς. γομάρι καὶ βουνιά.

Κόπρος ὄνου ἐνθ' ἄν.: Ἀφ'σα ἀν'χτά τ'ν πόρτα κὶ μπῆκι
εἶνα γομαρ' κὶ γιόμουσι ἢ αὐλὴ οὐλὸν γομαροβουνιά Θεσσ.
(Κρυόβρ.) Νὰ μᾶς'ς γομαροβουνιά γιὰ τοῦ μπαχτσέ αὐτόθι.
Μὶ γομαροβουνιά παλικά κάπνιζάμι Μακεδ. (Βροντ.)
Συνών. γαιδοουροβουνιά, γαιδοουροκα-
βαλλίνα, γαιδοουροκάβαλλο, γαιδοουρο-
κοπριά, γαιδοουροκόπρο, γαιδοουροκού-
ρελο, γαιδοουροφούσκι, γομαροκαβαλλί-
να, γομαροκοπριά, γομαροκούραδο, γο-
μαροσκατίνα, γομαροφούσκι.

γομαρόβρυνση ἡ, ἐνιαχ. γομαρόβρυνση Ἡπ. (Αὐλότοπ.
Λάκκα Σουλ. Παραμυθ. Ραδοβύζ.)

'Εκ τῶν οὐς. γομάρι καὶ βρύση.

Βρύσις ὑπαίθριος εἰς τὴν ὁποίαν συγκεντρώνονται οἱ ἀγε-
λαῖοι ὄνοι καὶ ὑδρεύονται ἐνθ' ἄν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γομαρόβρυνση Ἡπ.
(Ραδοβύζ.)

γομαρογκάγκανο τό, ἐνιαχ. γομαρογκάγκανον
Θεσσ. Μακεδ. (Κολινδρ. κ.ά.)

'Εκ τῶν οὐς. γομάρι καὶ γκάγκανο.

Τὸ φυτὸν Σκόλυμος ὁ Ἰσπανικὸς (*Scolymus hispanicus*)
τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (*Compositae*) ἐνθ' ἄν.: Δὲν τὰ
ξέρ'ς τὰ γομαρογκάγκανα; Γιουμάτους εἶρι ζιρβά-διξά
ἢ δρόμους πὺν πααίβ' σακάτ' Μακεδ. (Κολινδρ.) Συνών.
ἀγκάβανος, ἀλειμματοῦδι, ἀνάλατος Β1,
γαιδοουράγκαθο 1, γομαράγκαθο, κουφά-
γκαθο.

γομαρογάιδαρος ὁ, ἐνιαχ. γομαρογάιδαρος Μακεδ.

'Εκ τῶν οὐς. γομάρι καὶ γάιδαρος.

Ἐπιτακτικὸν τοῦ γομάρι, ἥτοι τοῦ ὄνου, μὲ σημ. μεταφ.
ἐπὶ τοῦ εἰς μεγάλον βαθμὸν ἀναγώγου ἐνθ' ἄν. Συνών.
γαιδοουρογάιδαρος.

γομαρόγαλο τό, ἐνιαχ. γομαρόγαλο Ἡπ. ('Αρτοπ. Αὐ-
λότοπ. Δωδών. Κούρεντ. Μαργαρ. κ.ά.) γομαρόγαλον Ἡπ.
(Ζαγόρ.) Θεσσ. (Βαθύρρ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ.
Δεσκάτ. κ.ά.) γ'μαρόγαλο Στερελλ. (Δεσφ.) γ'μαρόγαλον
Θεσσ. (Βαθύρρ. Κακοπλεύρ. Καλαμπάκ. Μαυρέλ. Φωτειν.
κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Μύτικ. Σπάρτ. Φθιώτ. κ.ά.)

'Εκ τῶν οὐς. γομάρι καὶ γάλα.

Τὸ γάλα τῆς ὄνου ἐνθ' ἄν.: Τοῦ γ'μαρόγαλον εἶρι φάρμα-
κου γιὰ τοὺν καρκαλιὰ (= κοκκυτίν) Θεσσ. (Βαθύρρ.) Ἄμα
δὲν κατιβάξ' ἢ μάννα τ' γάλα, νὰ δώσιτι τ' πιδιοῦ γ'μαρόγα-
λον, εἶρι τοῦ καλύτιρου Στερελλ. (Φθιώτ.) Ἄ, π' νὰ πῆς
γ'μαρόγαλο! (ἀρά νὰ προσβληθῇς ὑπὸ φυματιώσεως καὶ
νὰ πῆς γάλα ὄνου πρὸς θεραπείαν σου) Στερελλ. (Δεσφ.)
Συνών. γαιδοουρόγαλα.

γομαρογουλιανός ὁ, ἐνιαχ. γομαρογ'λιανός Μακεδ.
(Καστορ.) γομαρογ'λιανός Μακεδ. (Καστορ.)

'Εκ τῶν οὐς. γομάρι καὶ γουλιανός.

Εἶδος πτηνοῦ ὁμοιάζοντος πρὸς μικρὸν κύκνον καὶ δια-
βιούντος παρὰ τὰς λίμνας ἐνθ' ἄν.

γομαρογουστέρα ἡ, ἐνιαχ. γομαρογούστερας ὁ, Ἡπ.
(Μαργαρ.) γομαρογούστιρας Ἡπ. ('Αρτοπ. Ραδοβύζ.
κ.ά.)

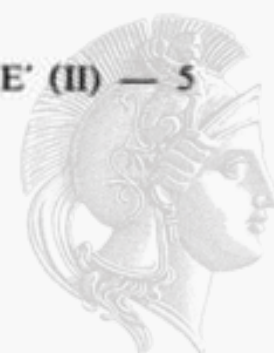
Τὸ ζῶον Σαύρα ἢ πρασίνη (*Lacerta viridis*) τῆς οἰκογ.
τῶν Σαυριδῶν (*Saurides*) ἐνθ' ἄν. Συνών. γαιδοουρο-
γουστέρα, κίτρινη γουστέρα, κίτρινο-
γουστέρα, πρασινογουστέρα, σαυράτα,
σαυρόφης, σκορτσέρα, χολοσαυράς.

γομαρογύρεμα τό, ἐνιαχ. γ'μαρογύρεμα Στερελλ.
(Παρνασσ.) γομαρογύριμα Ἡπ. ('Αρτοπ. Ραδοβύζ.
κ.ά.) Θεσσ. (Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ οὐς. γομαρογυρεύω.

Ἡ ἀναζήτησις τοῦ ὄνου, ἐνθ' ἄν.: Παροιμ.

Κάλλιο γ'μαροδέσιμο | παρὰ γ'μαρογύρεμα
(ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι τις προνοητικὸς διὰ νὰ ἀποφεύγῃ
τὰς ταλαιπωρίας) Στερελλ. (Παρνασσ.) Συνών. παροιμ.

Κάλλις γαιδουρόδεμα | παρὰ γαιδου-
ρογύρεμα. Συνών. γαιδουρογύρεμα.

γομαρογυρεύω ένιαχ. γουμαρουγυρεύου Θεσσ. (Τσαγκ-
καρ.) γ'μαρουγυρεύου Στερελλ. (Φθιώτ.)

Έκ του ούς. γομάρι καὶ τοῦ ρ. γυρεύω.

Ἀναζητῶ χαμένον ὄνον ἐνθ' ἄν.: Παροιμ.

Κάλλιον γουμαρόδιρι | παρὰ γουμαρουγύριβι
(ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι τις προνοητικὸς διὰ νὰ ἀποφεύγῃ
τὰς ταλαιπωρίας) Θεσσ. (Τσαγκκαρ.) Συνών. γαιδου-
ρογυρεύω, γαιδουροζήτω, γαιδουροκν-
νη γῶ.

γομαροδένω ένιαχ. γουμαρουδένου Ἡπ. (Ἀρτοπ.
Ἰωάνν. Ραδοβύζ. κ.ά.) Θεσσ. (Τσαγκκαρ.) γ'μαρουδένου Στε-
ρελλ. (Φθιώτ.)

Έκ του ούς. γομάρι καὶ τοῦ ρ. δένω.

Προσδένω που τὸν ὄνον ἐνθ' ἄν.: Παροιμ.

Κάλλιον γουμαρόδιρι παρὰ γουμαρουγύριβι
(ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι τις προνοητικὸς διὰ νὰ ἀποφεύγῃ
τὰς ταλαιπωρίας) Θεσσ. (Τσαγκκαρ.)

Κάλλιον γουμαρόδιρι παρὰ γουμαρουχάλεινι
(συνών. μετὴν προηγούμε.) Ἡπ. (Ραδοβύζ.) Συνών. γαι-
δουροδένω.

γομαροδέσιμο τό, ένιαχ. γ'μαροδέσιμο Στερελλ. (Παρ-
νασσ.)

Έκ του ρ. γομαροδένω.

Τὸ δέσιμον τοῦ ὄνου ένιαχ.: Παροιμ.

Κάλλιο γ'μαροδέσιμο παρὰ γ'μαρογύρεμα
(καλύτερον νὰ εἶναι τις Προμηθεὺς παρὰ Ἐπιμηθεὺς) Στε-
ρελλ. (Παρνασσ.) Συνών. παροιμ. Κάλλις γαιδου-
ρόδεμα | παρὰ γαιδουρογύρεμα. Συνών.
γαιδουρόδεμα, γαιδουροδέσιμο.

γομαρόδοντο τό, ένιαχ. γ'μαρόδοντο Στερελλ. (Δεσφ.)
γ'μαρόδοντου Μακεδ. (Γήλοφ.)

Έκ τῶν ούς. γομάρι καὶ δόντι.

Ὁδὸς τῆς ἄνω σιγρόνος, ὅταν εἶναι μέγας ἐνθ' ἄν.
Συνών. γαιδουροδόντο, δοντούρα, καπρό-
δοντο, σκυλλόδοντο.

γομαροδουλεῖα ή, ένιαχ. γουμαρουδουλεῖα Ἡπ.
(Ραδοβύζ. κ.ά.) γ'μαρουδουλεῖα Ἡπ. (Ἀρτοπ.) Στερελλ.
(Λιανοκλάδ.)

Έκ τῶν ούς. γομάρι καὶ δουλεῖα.

Ἡ λίαν ἐπίπονος ἐργασία ἐνθ' ἄν.: Ἀχ. πιδιά μ', αὐτὴ ἡ
δ'λεῖα γ'μαρουδουλεῖα εἶμι Ἡπ. (Ἀρτοπ.) β) Ἡ ἐργασία
τοῦ γεωργοῦ, καθ' ὅτι εἶναι βρεῖα Στερελλ. (Λιανοκλάδ.)

γομαρόδυσμος ό, ένιαχ. γουμαρουδύσμους Θεσσ.
(Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δα-
σοχώρ. Δεσκάτ. Τριχοκκ. κ.ά.)

Έκ τῶν ούς. γομάρι καὶ δύσμος.

Τὸ φυτὸν Ἡδύσμος ό ἄγριος (Ment sylvestris) τῆς
οἰκογ. τῶν Χειλανθῶν (Labiatae). Συνών. ἀγριοβάλ-
σαμο 1, ἀγριόδυσμος, καλαμήθρα, πε-
τροκαλαμήθρι.

γομαροθέμι τό, ένιαχ. ὁμαροθέμι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Έκ του ούς. γομάρι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -θέμι.

Πλήθος φορτίων ἐκ κλάδων ἢ ξύλων ἐνθ' ἄν.: Μουρέ, εἴ-
δα ὁμαροθέμι ν' πού ν' ἐκεῖ μέσ' ἔς τὴν αὐλή! Ἀπύρανθ.
Συνών. γομαροβόλι.

γομαροκαβαλλίνα ή, ένιαχ. γουμαρουκαβαλλίνα
Θεσσ. (Μελιβ.) γ'μαρουκαβαλλίνα Στερελλ. (Αἰτωλ. Ζίλιστ.
Μύτικ. Παλαιοχ. Σπάρτ. κ.ά.)

Έκ τῶν ούς. γομάρι καὶ καβαλλίνα.

Ἡ κόπρος τῶν ὄνων ἐνθ' ἄν.: Μάσι κείν' τ'ς γ'μαρου-
καβαλλίνις κὶ πέτα τ'ς ἔς τοὺν κήπου σ' νὰ κουπριστῇ
Στερελλ. (Αἰτωλ.) Δέν πᾶς καλύτιρα νὰ μαζέψ'ς γ'μαρου-
καβαλλίνις; Στερελλ. (Παλαιοχ.) Σκατά, σὺλλόσκατα κὶ
γ'μαρουκαβαλλίνις νὰ πᾶς τ'ς κυρᾶς σ' Στερελλ. (Ζίλιστ.)
Σὰ γ'μαρουκαβαλλίνα εἶμι τρανὸ αὐτὸ τοῦ σύκου Στερελλ.
(Αἰτωλ.) Συνών. βλ. εἰς λ. γομαροβοονιά.

γομαροκαλόκαιρο τό, ένιαχ. γουμαρουκαλόκαιρου Ἡπ.
(Ἀρτοπ. Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κουκούλ. κ.ά.) Θεσσ. (Καλλι-
πεύκ. Κρυόβρ. Μαυρέλ. Συκαμν. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ.
(Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κατάκαλ. Τριχοκκ. Τριφύλλ.
κ.ά.) γ'μαρουκαλονκαίρ' Στερελλ. (Φθιώτ.)

Έκ τῶν ούς. γομάρι καὶ καλοκαίρι.

Ἡ φθινοπωρινὴ καλοκαιρία ἐνθ' ἄν.: Πλιότερο καψώνω
τὸ γομαροκαλόκαιρο παρὰ τὸ καθαυτοῦ καλοκαίρι Ἡπ.
Τώρα τ' γουμαρουκαλόκαιρον θὰ πάου ἔς τὴν Κουνόσπονλη
γιὰ τ' λύκου (= γιὰ νὰ σκοτώσω κανένα λύκο) Θεσσ. (Καλ-
λιπεύκ.) Θὰ κᾶν' πάλ' ζέστ', θὰ νὰ ἔχουμι τοῦ γουμαρουκα-
λόκαιρου Ἡπ. (Κουκούλ.) β) Ἡ μεγάλης διαρκείας καλοκαι-
ρινὴ περίοδος Στερελλ. (Φθιώτ.): Πέρασ' εἶνα γ'μαρουκαλον-
καίρ' κὶ δὲν ἔκαρις τίποντα. Συνών. γαιδουροκαλό-
καιρο, μικρὸ καλοκαιράκι.

γομαροκάρφι τό, ένιαχ. γ'μαρουκάρφ' Στερελλ.
(Φθιώτ. Φωκ.)

Έκ τῶν ούς. γομάρι καὶ καρφί.

Τὸ πρὸς πετάλωμα τῶν ὄνων καρφίον ἐνθ' ἄν.

γομαροκατάσταση ή, ένιαχ. γουμαροκατάστασ' Μα-
κεδ.

Έκ τῶν ούς. γομάρι καὶ κατάστασις.

Κατάστασις ἀρμόζουσα εἰς γομάρι, εἰς ὄνον, ἥτοι
ἀσχημοσύνη, ἀγροικία ἐνθ' ἄν.: Φρ. Σ' τοῦ χονερίο μας τάξ',
πράξ' γουμαροκατάστασ' (εἰρων. ἐπὶ ἀκαταστασίας) Μα-
κεδ. Συνών. γαιδουροκατάστασις (βλ. εἰς λ. γαι-
δουροκατάστασις).

γομαροκάτουρο τό, ένιαχ. γουμαροκάτ'ρου Μακεδ.
γ'μαροκάτ'ρον Στερελλ. (Φθιώτ.)

Έκ τῶν ούς. γομάρι καὶ κάτουρο.

Τὸ οὔρον τοῦ ὄνου ἐνθ' ἄν. Συνών. γαιδουροκά-
τουρο.

γομαροκαύκαλο τό, ένιαχ. γουμαροκαύκαλο Ἡπ.
(Βαβούρ. Τσαμκν.) γουμαροκαύκαλο Ἡπ. (Ἀρτοπ. Ρα-
δοβύζ. κ.ά.)

Έκ τῶν ούς. γομάρι καὶ καύκαλο.

Σκελετὸς κεφαλῆς ὄνου ἐνθ' ἄν.: Συνών. γαιδουρο-
καύκαλο.

